

Домашнє насильство - діяння (дії або бездіяльність) фізичного, сексуального, психологічного або економічного насильства, що вчиняються в сім'ї чи в межах місця проживання або між родичами, або між колишнім чи теперішнім подружжям, або між іншими особами, які спільно проживають (проживали) однією сім'єю, але не перебувають (не перебували) у родинних відносинах чи у шлюбі між собою, незалежно від того, чи проживає (проживала) особа, яка вчинила домашнє насильство, у тому самому місці, що й постраждала особа, а також погрози вчинення таких діянь;

Законодавством встановлено, що до кривдника (особи що вчинила домашнє насильство у будь-якій формі) суб'єктами, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству може бути встановлено спеціальні заходи щодо протидії домашньому насильству.

До спеціальних заходів щодо протидії домашньому насильству належать:

- 1) терміновий заборонний припис стосовно кривдника (вноситься уповноваженими підрозділами органів Національної поліції України);
- 2) обмежувальний припис стосовно кривдника (видається судом);
- 3) взяття на профілактичний облік кривдника та проведення з ним профілактичної роботи (здійснюється уповноваженими підрозділами органу Національної поліції України);
- 4) направлення кривдника на проходження програми для кривдників (відповідальними за виконання програм для кривдників, є місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування).

Як діяти у випадку домашнього насильства або його загрози;

розповісти про насильство тим, хто може допомогти;

продумати дії на випадок повторного насильства;

визначити місце, куди можна піти у випадку загрози насильства;

домовитися із сусідами, щоб вони викликали поліцію, якщо почують крики з квартири;

у безпечному, але доступному місці заховати документи, певну суму грошей, книжку з номерами телефонів, інші важливі папери, певний одяг та необхідні ліки;

унеможливити доступ до інформації про місце перебування потерпілої особи;

заздалегідь знайти номери телефонів місцевих служб, які можуть надати необхідну підтримку.

Куди звернутися по допомогу?

Якщо ви зіштовхнулися з домашнім насильством або стали його свідком – зверніться по допомогу за вказаними номерами телефонів.

«Гарячі лінії» | телефони довіри:

Поліція, екстрений номер виклику поліції (повідомити про злочин чи правопорушення) – 102;

Національна гаряча лінія з протидії домашньому та гендерно зумовленому насильству – 15-47 (з мобільного чи стаціонарного телефону);

Національна гаряча лінія з попередження домашнього насильства, торгівлі людьми та гендерної дискримінації – 0-800-500-335; 116-123;

Національна дитяча «гаряча лінія» – 0-800-500-225; 116-111;

Єдиний телефонний номер системи безоплатної правової допомоги – 0-800-213-103;

Насильство за ознакою статі — це дії, спрямовані проти осіб через їхню стать, або ті, що стосуються переважно осіб певної статі, або поширені в суспільстві звичаї чи традиції (стереотипні уявлення про соціальні функції (становище, обов'язки тощо) жінок і чоловіків), які завдають шкоди чи страждань. А також погрози вчинення таких дій.

Наприклад, це домашнє насильство, домагання, переслідування.

Люди, які постраждали від домашнього насильства або насильства за ознакою статі, можуть отримати безоплатно правничі послуги, у тому числі представництво інтересів у суді та допомогу у складенні документів для звернення до суду, з питань, пов'язаних із захистом прав, визначених законами України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» і «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків».

Як отримати безоплатну правничу допомогу

Щоб отримати усну консультацію, телефонуйте до контакт-центру системи БПД за номером: 0 800 213 103.